

[Ninn-Hansen.]

skoler og i ungdomsklubber, synes jeg egentlig ikke, man kan kalde den af mig foreslåede udvidelse af støtten til idrætten for en favorisering af denne gren af ungdommens fritidsinteresser.

Jeg håber derfor, at den højtærede finansminister nu har afsluttet sine overvejelser og vil gå ind i en positiv forhandling om en ændring af loven — og jeg synes, at denne ændring haster. Den højtærede finansminister og jeg har tidligere været enige om, at det er af betydning, at idrætsforeningerne får økonomiske muligheder for at give plads for de kommende store årgange af unge. Det er klart, at hele fritidsproblemet vil trænge sig stærkt på, når antallet af unge bliver større. Vi oplever i dag, hvordan de store børn, navnlig drengene, må blive udenfor på brostenene, der måske er deres eneste legeplads, fordi der ikke er plads til dem i idrætsforeningerne. Hvis disse drenge ikke snart får mulighed for at komme ind i klubber, mister de måske lysten og kommer til at savne en god fritidsbeskæftigelse. Jeg ved, at der af tipsmidlerne i dag ydes støtte til meget socialt arbejde, men det er egentlig vanskeligt for mig at se, hvilket socialt arbejde der kan være mere værdifuldt end dette at give de helt unge en plads indenfor idrættens sunde rammer.

Det er formentlig ganske unødvendigt at fremkomme med nærmere argumentation for idrættens betydning. Flere af den høje regerings og af det høje tings medlemmer har jo et indgående kendskab til det. Når 25 pct. af befolkningen er medlemmer af en idrætsforening, er det i sig selv et bevis på idrættens folkelige virksomhed. Dens opdragende og sundhedsmæssige funktion er også anerkendt af alle. Det arbejde, der gratis udføres af de tusinder af ledere i gymnastikforeninger og indenfor konkurrenceidrættens klubber, synes jeg vi skal tænke på med taknemlighed, og vi skal søge at yde den økonomiske håndsrækning, der er nødvendig, for at klubberne kan klare det arbejde med de helt unge, der altid betyder en stor belastning af klubbernes økonomi.

I de fleste andre lande, også i lande, der står os meget nær, oplever man i denne tid, hvorledes professionalismismen trænger sig ind i sporten. Det tjener Dansk Idræts-

Forbund og dets mange afdelinger til ære, at vi her i landet har fastholdt den rene amatørline og forhindret en usund stjerne dyrkelse. Jeg synes også, at dette må forøge tilliden til, at idrættens ledelse kan forvalte en yderligere støtte på en rigtig måde. Opretholdelsen af den rene amatørline er betingelsen for, at bredden i dansk idræt bevares. Professionelle tendenser vil altid ramme ungdomsarbejdet og derved virke ødelæggende på det, der er idrættens største mission.

Den af mig foreslåede lovændring indeholder en bestemmelse om, at et overskud på indtil 3 mill. kr. fuldtud skal tilfalde idrætsformål. Denne bestemmelse vil dog formentlig ikke få nogen reel betydning, da overskuddet vil have en sådan størrelse, at bestemmelsen om, at idrætten skal have 50 pct. af overskuddet, vil træde i funktion. Jeg har blot ønsket at give idrætten en fortrinsstilling til de første penge, ligesom den nuværende lov sikrer idrætten 2,7 mill. kr. af de første 4 mill. kr. I fordelingen mellem idræts-, gymnastik- og skytteforeninger er der ikke foretaget nogen ændring, og jeg har ligeledes undladt at stille forslag til ændring af fordelingen af de midler, der går til andre formål end idrætsformål, men jeg går ud fra, at hensynet til „Ungdommens uddannelsesfond“ kan bevirke en sådan ændring. De konkrete opgaver udenfor idrætten, der er nævnt i den nuværende lov: støtte til unge kunstnere og videnskabsmænd, til friluftslivet og til „Ungdommens uddannelsesfond“, mener jeg fortsat kan og bør varetages på grundlag af den del af tipsmidlerne, der ikke skal gå til idrætsformål. Der er her i et vist omfang tale om stående bevillinger, der kan oprettholdes. Jeg synes iøvrigt, at en placering af „Ungdommens uddannelsesfond“ på linie med disse øvrige bevillinger bør overvejes. Når jeg ikke har foreslået nogen ændring, skyldes det, at en nærmere drøftelse på grundlag af de hidtidige uddelinger er nødvendig. Jeg håber derfor, at et udvalg vil blive nedsat til at overveje dette spørgsmål.

Den nedskæring af bevillingerne, der skal ske ifølge mit forslag, må ramme nye ansøgninger om eengangstilskud. Det er jo efterhånden ikke så lidt, der er blevet støttet med tipstjenestens midler. Det ligger mig fjernt at rette nogen kritik imod